

Reilighed ikke egnede sig hertil. For det Første er nemlig at bemærke, at der kan blive Tale om Arveafgifter i mange Tilfælde, hvor der ikke finder offentlig Skiftebehandling Sted, og hvor der ikke skal lægges Gehyrer; og for det Andet bliver der jo Tale om Skifteomkostninger i mange Tilfælde, hvor der ikke er Tale om Arveafgifter, nemlig i Tilfælde af Fallit- og Ophuds-Behandling. Endelig maa det for det Tredie vel erindres, at en væsentlig Deel af de omhandlede Gehyrer ikke tilfalder Statskassen, men Embedsmændene. Saalænge Embedsmændene lønnes med Sportler, vil det have Betænknelighed at gjøre Forandring i Sportelovgivningen i den Henseende. Tidspunktet til at gjøre saadanne Forandringer vil derfor formentlig først være kommet, naar man er naaet dertil, at de juridiske Embedsmænd ere satte paa fast Gage; det er jo et af de vigtigste Motiver for at attraae en Forandring i den Retning, at Embedsstanden sættes paa fast Gage, at man derved vil faae en friere Haand over Sportelovgivningen. Af de 3 Grunde, jeg har tilladt mig kortelig at antyde, har Udvalget maattet ansee det rigtigt for Tiden at opgive den Forandring og Simplification, som jeg iøvrigt har bemærket har været Gjenstand for Overveilelse i Udvalget. — Af et æret Medlem (Rindahl) er endelig stillet et Forslag, der gaaer ud paa at lette Trykket af den forhøiede Afgift for Besiddere af Lehn, Stamgods og andre Fideicommissgods. Jeg kan ikke paa Udvalgets Begne udtale nogen bestemt Anskuelse med Hensyn til dette Forslag, da det ikke har været Gjenstand for endelig Forhandling i Udvalget, navnlig fordi man ikke har havt Reilighed til at erfare den høitagne Ministers Anskuelse derom. Man maa vel erkjende, at Billighed kunde tale noget for en saadan Fordeling af den forhøiede Afgift, som her er bragt i Forslag, hvorved i det Væsentlige kun naaes en Fordeling af Afgiften i en tilsvarende lang Tid som den, der nu finder Sted efter Forordningen af 1792 med Hensyn til 4 pCts Afgiften. Paa den anden Side maa det imidlertid erkjendes, at hvad der kan vække Tvivl med Hensyn til Forslaget, er Hensynet til Finantserne, og man kan derfor ikke, forinden

man har hørt den ærede Ministers Udtalelser herom, fremsætte nogen bestemt Anskuelse.

S. Sage: Det Forslag, der er stillet af et æret Medlem af Udvalget i Forening med mig under Nr. 3, staaer i nær Forbindelse med det Forslag, der er stillet til § 2 af hele Udvalget under Nr. 2. Derfor den høitærede Minister skulde være tilbøielig til at gaae ind paa det Forslag, der er stillet under Nr. 2, om, at der af Arv, der tilfalder Søstende eller disses Børn, skal svares 4 pCt, skulde jeg idetmindste for mit Vedkommende være beredt til at frasæbe det af os stillede Forslag, men dersom den høitærede Minister ikke troer at kunne gaae ind paa dette Forslag, uden at man paa en anden Maade forhøier Arveafgifterne, skulde jeg meget tilraade at vedtage dette Forslag. Jeg synes, at det er naturligt, at der er en Gradation; ligesom man har beskattet Livsarvinger bethdeligt lavere end Søstende, og Søstende lavere end fjernere Beslægtede, saaledes er det i sin Orden, at man beskatter Fremmede høiere end Beslægtede, selv om det er fjernere Beslægtede. Det kan ikke nægtes, at det, der tilfalder ved Testamente eller dørlige, er Arvetageren mere ventet end det, der tilfalder en Slægtning ved Arv, og jeg troer ikke, at man staaer fare for, hvad der nu er udtalt, at der vil ske Dispositioner i levende Live; disse ville vistnok hyppigere skee med Hensyn til Livsarvinger. Skjøndt Afgiften der er lavere, ville Dispositioner i levende Live oftere finde Sted, fordi vedkommende faader, der raader over sin Formue til Fordeel for sine Børn, ikke risikerer at betænke sig, hvorimod, naar der er Tale om at give til Fremmede, vil Vedkommende langt mere betænke sig paa at give det fra sig i levende Live, som han kan være tilbøielig til at lade Vedkommende tilfalde efter sin Død. Jeg skal afvente den høitærede Ministers Erklæring i saa Henseende, før jeg for mit Vedkommende tager Forslaget tilbage.

Rindahl: Det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, har kun til Hensigt at skaffe Besiddere af Lehn, Stamhuse og større